

[Krog Hansen.]

pct., men det, vi har foreslået her, er i hvert fald et skridt på vejen.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard):

Der er fra et par sider, bl. a. af hr. Erling Dinesen og af ordføreren for forslagsstillerne, gjort nogle bemærkninger om, at det radikale venstre ligesom skulle have en anden holdning over for disse spørgsmål end den, der blev givet til kende, da man behandlede lovforslaget om ændring af loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring i 1967. Nu var jeg jo ikke med dengang, og jeg er ikke i samme grad hildet i ordenes mystik, men det er ikke min fornemmelse, at der er tale om nogen ændret holdning over for disse ting. Derimod har jeg en meget stærk fornemmelse af, at der er en forskel i den holdning, som den daværende arbejdsminister og det nuværende ærede medlem hr. Erling Dinesen udviser over for de spørgsmål, der har relation til loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring. Den daværende arbejdsminister stillede forslag om ændring i arbejdsanvisningen, men det nuværende ærede medlem hr. Erling Dinesen var ikke med til at gennemføre det. Den daværende arbejdsminister var den, der formulerede tilføjelsen til arbejdsløshedsforsikringsudvalgets kommissorium om en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste. Hvornår er man nået frem til, at dette betyder 90 pct.? Det var ikke den daværende arbejdsminister, der nåede frem til det. Jeg tror ikke, den daværende arbejdsminister nogen sinde brugte udtrykket 90 pct. i denne forbindelse, men det nuværende ærede medlem hr. Erling Dinesen var inde på det allerede i foråret, og jeg synes, jeg har lov til at spørge: hvordan er man nået til dette, og vil man virkelig uden at afvente den vurdering af tingene, som man netop har bedt et sagkyndigt udvalg om at foretage, binde sig til en sådan fortolkning af dette udtryk, som jo altså vil spille en rolle i den politiske diskussion om disse ting fremover? Vil man ikke erkende den sammenhæng, der er mellem sætterne for dagpengeydelse og maksimumsgrænser af forskellig slags og så, hvordan man kan få en offentlig arbejdsanvisning til at fungere? Vil man ikke acceptere, at der er et forhold mellem dette og de

vilkår, som andre befolkningsgrupper må se sig stillet over for, når de kommer ud for svingende arbejdsindtægter?

Jeg forstår, at kun den omstændighed, at hr. Erling Dinesen havde ventet lovforslag fra regeringens side — og det har hr. Erling Dinesen haft grund til at vente — har afholdt ham fra selv at fremsætte forslag; der er altså en lille smule ærgrelse over, at andre er kommet ham i forkøbet, og der er ligesom hentet lidt ind ved det fremsatte forslag til beslutning om dagpengeydelse og om sygeforsikrings- og ulykkesforsikringslovgivningen.

Mener hr. Erling Dinesen virkelig, at det er betimeligt, at det er ubetænkeligt, at tage disse spørgsmål ud til særskilt behandling? Tror hr. Erling Dinesen, at det forbedrer udsigterne til, at det udvalg, hr. Erling Dinesen selv har nedsat, når frem til et resultat? Jeg synes egentlig gerne jeg vil have lov til at høre, om hr. Erling Dinesen virkelig ikke nærer anfægtelser i den henseende.

Så var fru Hanne Reintoft inde på, at det var jo egentlig ikke 90 pct., der skulle til, det var 100 pct. Jeg må i og for sig erkende, at jeg har lidt lettere ved at forstå kravet om de 100 pct., for det er dog ligesom en slags tal, vi har set før, omend i andre forbindelser; 90 pct. er ligesom lidt mere tilfældig valgt. Det er nu ikke det, jeg skal gøre bemærkning til, men det er til fru Hanne Reintofts udtalelse om de svingende indtægter, som jeg sagde også andre befolkningsgrupper har. Fru Hanne Reintoft nævnte, at tjenestemændenes indtægter jo da, forstod jeg det, i hvert fald kun svingede opad. Det er måske rigtigt, de er dog også en slags lønmodtagere, men det var altså de selvstændige erhvervsdrivende, jeg drog en sammenligning med. Jeg vil bede fru Hanne Reintoft om at prøve at følge med i et ganske enkelt hovedregningsstykke. Lad os tage en arbejdsløshedsforsikret, der er ledig i en måned af et år, og lad os sige, at han i den periode opnår 80 pct. af sin sædvanlige løn i arbejdsløshedsunderstøttelse. Da har denne mand en årsindtægt på 98 pct. af, hvad han ville have haft, såfremt han havde været beskæftiget hele året igennem. Lad os tage et lidt mere ulykkeligt tilfælde, en mand, der har været ledig i 100 dage. For ham vil det stille sig sådan, at han som årsindtægt har et sted mellem